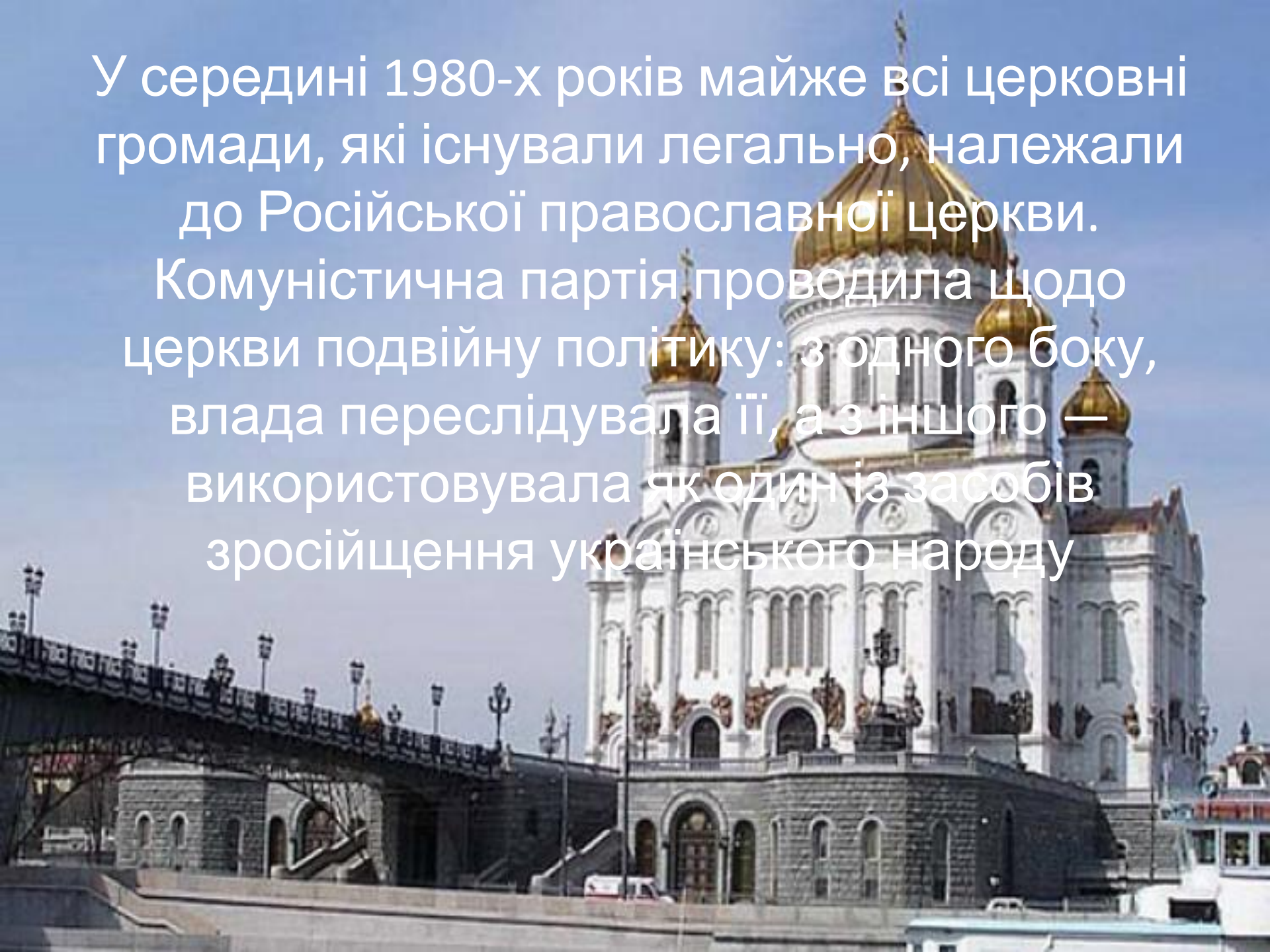
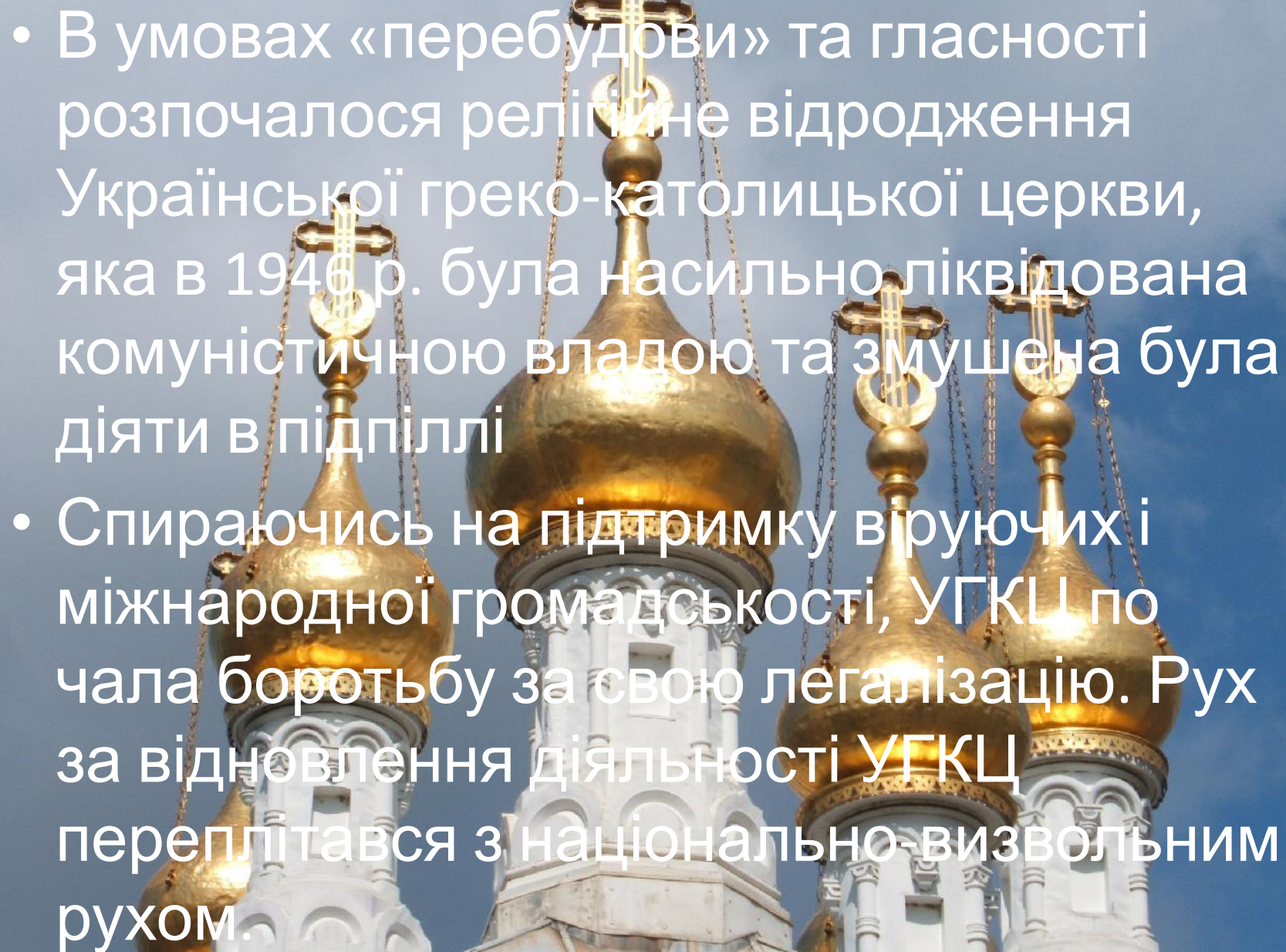
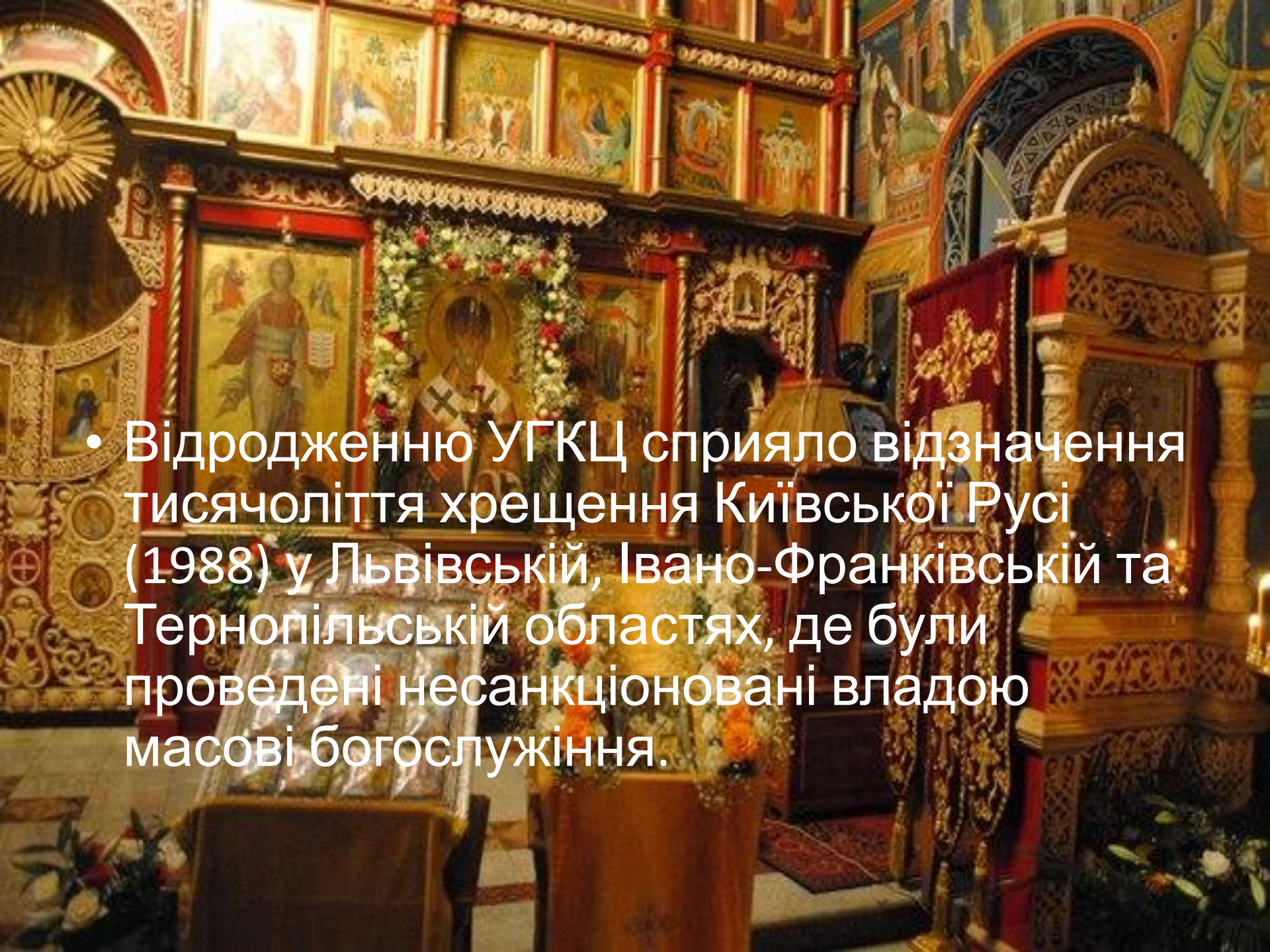
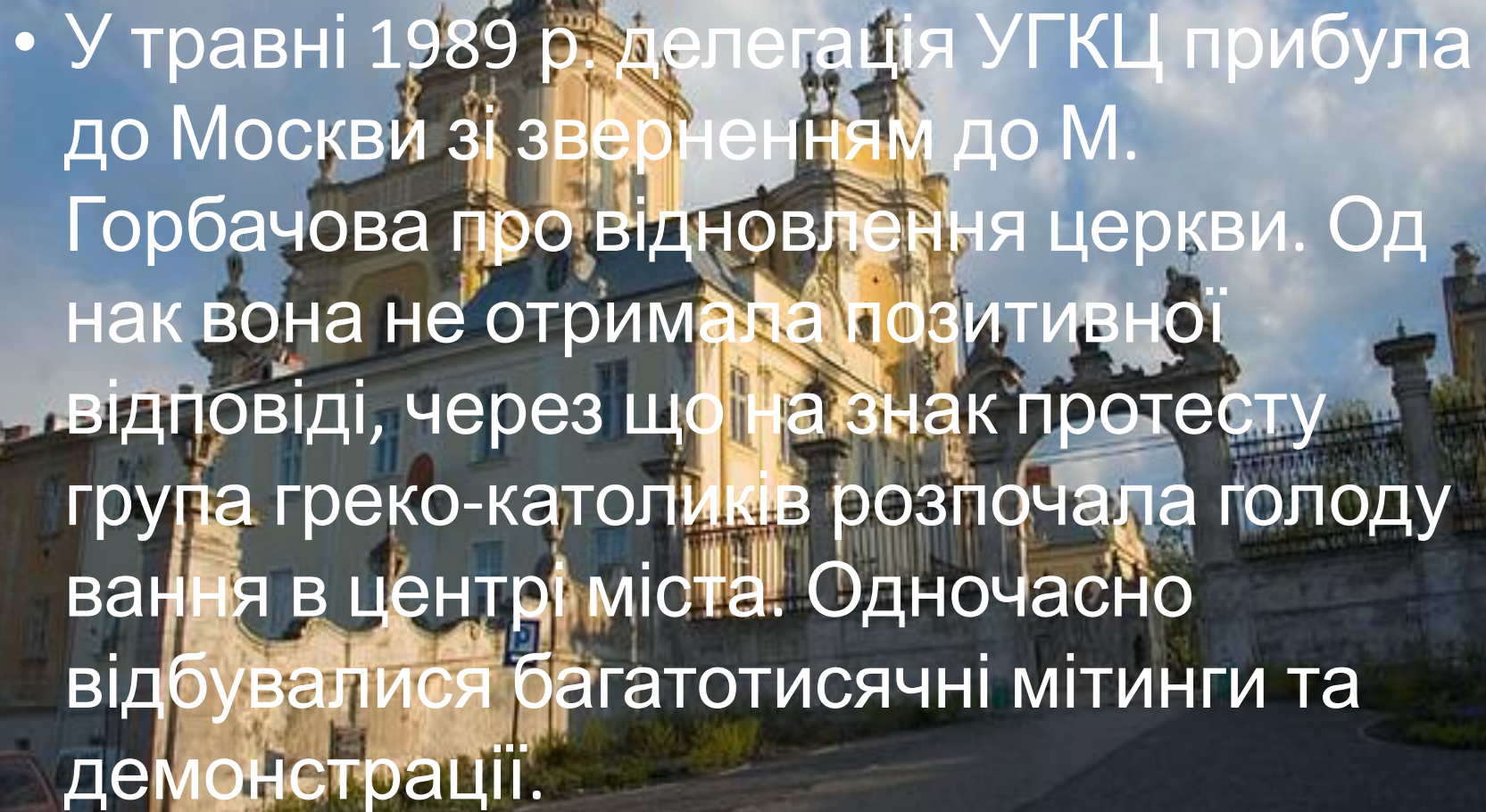

У середині 1980-х років майже всі церковні громади, які існували легально, належали до Російської православної церкви. Комуністична партія проводила щодо церкви подвійну політику: з одного боку, влада переслідувала її, а з іншого — використовувала як один із засобів зросійщення українського народу

-
- В умовах «перебудови» та гласності розпочалося релігійне відродження Української греко-католицької церкви, яка в 1946 р. була насильно ліквідована комуністичною владою та змушена була діяти в підпіллі
 - Спираючись на підтримку віруючих і міжнародної громадськості, УГКЦ почала боротьбу за свою легалізацію. Рух за відновлення діяльності УГКЦ переплітався з національно-визвольним рухом.

-
- The image shows the interior of a highly decorated Eastern Orthodox church. The walls are covered with numerous icons, including a large one of the Virgin Mary and Child Jesus on the left. The architecture features intricate carvings and a golden sunburst symbol in the upper left. In the foreground, there are several large vases filled with colorful flowers, including red and white roses. The overall atmosphere is rich and traditional.
- Відродженню УГКЦ сприяло відзначення тисячоліття хрещення Київської Русі (1988) у Львівській, Івано-Франківській та Тернопільській областях, де були проведені несанкціоновані владою масові богослужіння.

-
- У травні 1989 р. делегація УГКЦ прибула до Москви зі зверненням до М. Горбачова про відновлення церкви. Однак вона не отримала позитивної відповіді, через що на знак протесту група греко-католиків розпочала голодування в центрі міста. Одночасно відбувалися багатотисячні мітинги та демонстрації.

- Напередодні зустрічі М. Горбачова з Папою Римським Іоанном Павлом II у Ватикані Рада в справах релігій при Раді міністрів УРСР опублікувала заяву, у якій було зазначено, що греко-католики східного обряду можуть утворювати свої релігійні громади та реєструвати їх.

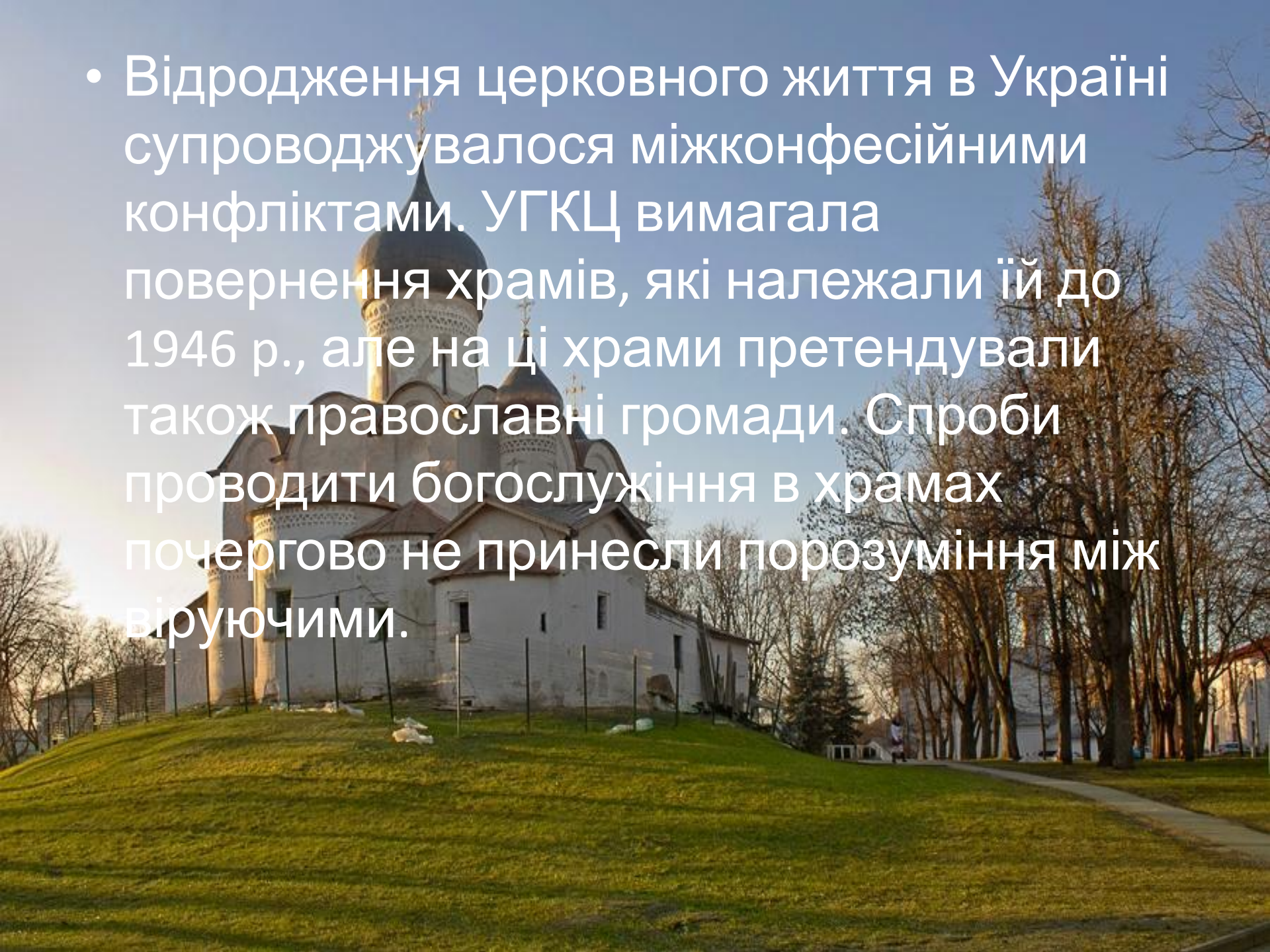
- 23 січня 1990 р. у Львові відбувся Собор УГКЦ, на якому була офіційно проголошена легалізація греко-католицької церкви. Навесні 1990 р. греко-католикам була повернута головна святиня — собор св. Юра у Львові. У березні 1991 р. кардинал М. Любачівський повернувся з еміграції.

- Одночасно відбувався процес відродження Української автокефальної православної церкви, яка була заборонена радянською владою в 1930-х роках. У лютому 1989 р. почав діяти ініціативний комітет, який звернувся до органів влади УРСР щодо відновлення УАПЦ. 19 серпня 1989 р. настоятель львівського храму Петра й Павла В. Ярема відмовився підпорядкуватися РПЦ. Після цього автокефальний рух посилювався. Згодом на зібранні священників УАПЦ у Львові було проголошено відродження УАПЦ

- Влада чинила перешкоди цьому процесу. На реєстраційній заяві першої громади УАПЦ в Києві представник Подільського райвиконкому написав: «Такої церкви немає й ніколи не було». 5-6 червня 1990 р. на Всеукраїнському православному соборі в Києві було затверджено відродження УАПЦ.

- Статут, прийнятий на Соборі, свідчив про зв'язок УАПЦ з автокефалією 1920-х років. Собор обрав патріархом митрополита Мстислава (Скрипника), який перебував тоді у США. 2 жовтня 1989 р. УАПЦ була зареєстрована. Митрополит Мстислав прибув в Україну. 18 листопада 1990 р. в соборі св. Софії в Києві відбулася інтронізація Мстислава на патріарха Київського і всієї України.

- Відродження церковного життя в Україні супроводжувалося міжконфесійними конфліктами. УГКЦ вимагала повернення храмів, які належали їй до 1946 р., але на ці храми претендували також православні громади. Спроби проводити богослужіння в храмах по чергово не принесли порозуміння між віруючими.

- Собор РПЦ, що відбувся в Москві в січні 1990 р., об'єднав православні громади та монастирі на території України в окремий екзархат Московського патріархату, який одержав назву Українська православна церква (УПЦ МП).

